

Fata Morgana

Olympic

Modrý nebe, zlatý slunce
nikde žádnéj stín
Horkej vítr fouká směrem
jihovýchodním
Jedovatý pouštní zmije ty si
vždycky přivstanou
vzduch se třese v týhle výhni pekla
posedlej
Fata Morganou

Jenom žlutý vlny písku
obzor lemujou
Když jim vítr hlavu srazí
jinde vyplujou
připadám si jako obklíčený
poutník před branou
má sto zámků všechny uzamčený
sám se svou
Fata Morganou

Přesně ten pocit mám po
každým mejdanu
zdá se, že nedojdu do rána
Vyprahlý jak poušť marně
hledám záchranu
ubíjí mě Fata Morgana

Rozpálenou plání písku
vine se jak had
Karavana v týhle poušti
nikdy nesmí stát
A ty, který vedro jednou složí
už nevstanou
jestli se nestane skutkem co je
zatím jen
Fata Morganou

Přesně ten pocit mám po
každým mejdanu
Vzdálená je noční Nirvána
jak zdá se k lednici se
sotva dostanu
je to jenom Fata Morgana

Čím dál tím je to horší
další velbloud pad.
Nad hlavou už supi krouží
a čišší z nich hlad
Za chvíli tu jenom čistě bílý
kosti zůstanou
Zkrátka není ani trochu milý
mít známost
s Fata Morganou